

Credința la români

Impresii de pelerinaj: Oameni frumoși întâlniți la racla Cuvioasei Parascheva **6**

Stop-cadru: Biserica Vovidenia din Galați și-a sărbătorit hramul **10**

Dialoguri de suflet:

Interviu cu profesorul basarabean Nicolae Olaru **16**

Credința în lume

Reportaj: Hebron: Peștera Macpela, poarta către rai **40**

Reportaj: Românii din Banatul sârbesc scriu în continuare istoria identitară **50**

Ortodoxia balcanică:

Sfântul Gheorghe, „sultanul” de la Hagidimovo **54**

Orientări de credință

Interviu: „De Crăciun ni se descoperă taina Betleemului...” **64**

Pulsul vremii: BOR după 30 de ani **69**

Amintiri esențiale: La Frăsinei, acum 40 de ani **72**

Dragi cititori,

Avem o veste foarte bună: pe site-ul nostru (www.lumeacredintei.com) a apărut opțiunea de a putea vizualiza revistele noastre în format electronic. Așadar, orice persoană din orice țară, la orice oră poate vizualiza orice număr dorește din revistele noastre, în format pdf, la un preț mai mic decât varianta tipărită. Această facilitate sperăm să fie accesată în primul rând de românii creștin-ortodocși din diaspora, în condițiile în care costurile serviciilor poștale au crescut enorm. Plata se face printr-un site specializat, în condiții de siguranță deplină.

Lectură plăcută!

Redacția

EDITORIALUL CREDINȚEI

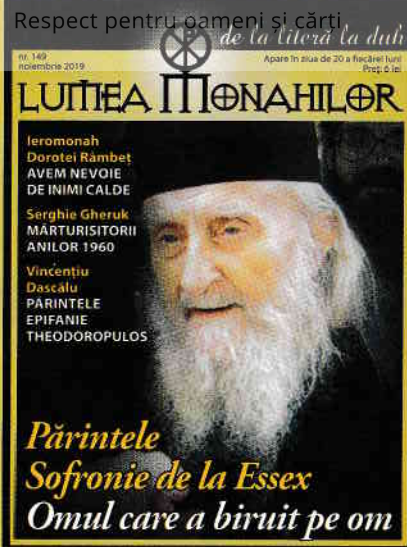
La biserică e Black Friday în fiecare zi

Răzvan BUCUROIU

Pe toate canalele media a fost o adevărată isterie cu acest *Black Friday*. Promoții și oferte, discounturi și facilități, toată cohorța de anunțuri a dat năvală pe ușa din față în viețile noastre. Rețelele comerciale s-au întrecut în promovări spectaculoase, iar unele anunță că *Black Friday* va dura... o lună! Nebunia cumpărăturilor copleșește – de la copil la bătrân, de la bărbat la femeie, de la șomer la bogătan – orice urmă de rațiune și ocupă masiv teritoriul obișnuințelor din spațiul public. Am devenit un popor consumerist, la propriu, o națiune care se închină la zeul achizițiilor (de tot felul), făcându-ne idol din cardul de cumpărături. Iar energia și entuziasmul pe care le degajăm în acest sens vor exploda, cu adevărat, în preajma Crăciunului.

Eu unul țin să le reamintesc românilor că o superofertă care e în promoție tot timpul, fără oprire, poate fi găsită la biserică. Acolo este adevăratul *Black Friday*, acolo primește chiar și cel ce nu dă nimic, acolo totul e gratuit, totul e din abundență. Căci Hărul Domnului prisosește peste tot, se revarsă din belșug peste oricine. Iar dacă am fi o secundă mai atenți la lucrurile care contează ne-am dori cardul... veșniciei – cel care nu expiră, care nu poate fi clonat și, mai important decât orice, este alimentat tot timpul. Cu ce? Cu dragostea lui Dumnezeu pentru fiecare din noi! Dragoste pură, fără comisioane ascunse...

A apărut numărul 149 din *Lumea Monahilor*

În acest număr puteți citi:

- Părintele Sofronie de la Essex – *Omul care a biruit pe om*
- Ieromonah Dorotei Râmbet – *Avem nevoie de inimi calde*
- Serghe Gheruk – *Mărturisitorii anilor 1960*
- Vincențiu Dascălu – *Părintele Epifanie Theodoropulos*

Noi apariții la Editura Lumea Credenței

Cele mai frumoase predici

Ion Buga • Dumitru Cobzaru • Vasile Crețu •
Bogdan Georgescu • Vasile Gordon • Cleopa Ilie •
Serafim Man • Constantin Necula •
Hrisostom Rădășanu • Vasile Vasilache • Mihail Săsăujan

Sfântul Apostol Andrei

Lumea Credenței

ION ALEXANDRU MIZGAN

CRUCIADA A PATRA (1202-1204)

Urmări în lumea Bizanțului
și în lumea românească
(secolul al XIII-lea)

CREDINȚA LA ROMÂNII

MAGAZIN ILUSTRAT / LUMEA CREDINȚEI

Impresii de pelerinaj

Oameni frumoși întâlniți
la racla Cuvioasei
Parascheva

6

Stop-cadru

Biserica Vovidenia din
Galați și-a sărbătorit
hramul

10

Dialoguri de suflet

Interviu cu profesorul
basarabean Nicolae
Olaru

16

Oameni frumoși întâlniți la racla Cuvioasei Parascheva

Pentru mine, sărbătorile de suflet ale acestui anotimp încep cu pelerinajul la Sfânta Parascheva și se încheie la Crăciun. Am putea spune că Dumnezeu ne-a binecuvântat cu un anotimp al sfinților, anotimp care culminează cu sărbătoarea Nașterii Mântuitorului Hristos. Am ales acest traiect spiritual din dorința de a împărtăși tuturor o frumusețe nevăzută a pelerinajelor, acele locuri în care toți oamenii devin frumoși și buni. Ce minunat ar fi dacă această stare ar rămâne în noi pentru totdeauna! Nădăjduiesc să vă fac o bucurie destăinuindu-vă câte puțin din stările neștiute ale pelerinilor, dar foarte elocvente pentru condiția de buni creștini. Da, cu adevărat în zilele acelea am văzut doar oameni frumoși, cu chipurile îmbucurate de har.

MARIA, voluntar:

„Pentru mine toate aceste zile sunt identice, doar oamenii vin și pleacă, purtând cu ei bucurii și tristeți deopotrivă. Eu sunt din Suceava, dar de trei ani locuiesc în Iași, fiind studentă la Facultatea de Teologie Ortodoxă. În toți acești ani nu am lipsit niciodată de la sărbătoarea Cuvioasei, făcând voluntariat lângă racla cu sfințele sale moaște.

Aș vrea să stau printre oameni permanent. Nu vă pot descrie în cuvinte stările pe care le trăiesc atunci când văd mulțime de credincioși, care după zile și nopți de oboseală și nesomn se-nchină la sfințele moaște ale Cuvioasei, trecând pe lângă noi ca și cum ar pluti, unii zâmbind, alții lăcrimând, tremurând de emoție. Toate acestea mă fascinează, încărcându-mă cu multă

energie pozitivă, ceea ce îmi dă puterea ca la rândul meu să-ncerc să-i încurajez pe cei mai triști ca noi.

Am atins pentru întâia oară racla Cuvioasei pe când aveam trei ani, iar de atunci am tot venit, iar și iar, numai că în ultimii trei ani m-a învrednicit Dumnezeu să pot lua binecuvântarea Sfintei de două ori pe zi, când merg și când mă întorc de la facultate. Astăzi este cea de-a patra zi în care împart bucuria cu toată lumea: cu toți voluntarii, pelerinii, preoții slujitori, cu jurnaliștii și nu în ultimul rând cu jandarmii, care atunci când își termină tura trec și se închină la Sfânta, fiind cu toții atinși de harul ei.

Eu pun foarte mult suflet în tot ceea ce vă relatez, dar fiind foarte emotivă

nu-mi place să mă expun, mai bine rămân la condiția mea de simplu credincios. Toate lucrurile bune din viața mea i le datorez lui Dumnezeu și Cuvioasei noastre Parascheva. Mă străduiesc să mulțumesc atât prin

rugăciune, cât și prin fapte, pentru că întotdeauna ce dăruim, aceea primim”.

ELENA din Comănești, Argeș:

„Am 76 de ani, dar am ales calea spre Cuvioasa

Parascheva destul de târziu. Pentru întâia oară am ajuns la Sfânta acum șase ani și de atunci n-am mai lipsit niciodată. Am stat la rând 14 ore, iar când am simțit că nu mai pot am îngenuncheat și am început să citesc Acatistul Sfintei, să tot fie vreo două ore.

Sunt o femeie simplă. Mi-am crescut cele trei fete în duhul credinței, după care fiecare și-a făurit propriul destin, cu bucuriile și tristețile inerente într-o viață de om. Am avut o căsnicie ca-n povești până acum zece ani, când soțul meu Simion a plecat la Domnul. Din

ziua aceea trăiesc sentimentul că s-a rupt ceva din mine, lăsând un gol de neînlocuit. De atunci am ales calea spre Hristos, pentru a-i ajuta cu rugăciunea pe nepoții mei, tineri medici, băieți cuminți și deștepți, dar mai puțin atrași de cele sfinte. Oricât ar fi de greu, în fiecare an mă străduiesc să ajung la Cuvioasa noastră Maică Parascheva, care mă întărește sufletește și îmi dă putere”.

DARIUS, 11 ani:

„Am venit la Sfânta cu mama, nu pentru că m-a luat cu ea, ci pentru că am vrut eu, așa am simțit.

Întotdeauna când trec pe la raclă simt cum mă mângâie Sfânta și simt o mare bucurie. Când pun fruntea pe raclă, aceasta este rece și parcă trece un curent prin mine. Atunci îi spun repede că o rog să-mi dea sănătate și note bune la școală și Sfânta mi-a îndeplinit dorințele de fiecare dată. Am stat la rând aproape zece ore, dar n-a fost greu. M-am rugat împreună cu mama, am povestit despre Cuvioasa și despre cât de mult ne ajută ea în fiecare an”.

DENISA, șase ani:

„Este pentru prima oară când vin la Sfânta și îmi place foarte mult. Este foarte frumos și toți oamenii au flori și sunt îmbrăcați frumos. Mama mi-a spus că dacă mă rog astăzi la Sfânta Parascheva voi fi sănătoasă și cuminte tot anul. Am văzut mulți copii aici, unii mult mai mici decât mine. Voi veni de acum în fiecare an”.

DANIELA din Slobozia:

„Nu-mi vine să mai plec de aici! După ce am atins racla Sfintei am simțit un val de energie în tot corpul și am uitat de cele zece ore cât am stat la rând. Sincer, eu m-am rugat pentru mine și pentru toată omenirea. E minunat să împărtășim și celor care nu au reușit să ajungă aici bucuria pe care ne-o dăruiește Cuvioasa noastră Maică Parascheva.

Este incredibil câtă lumină este pe fețele tuturor, toată lumea este frumoasă astăzi! Ar fi minunat dacă am reuși să păstrăm puritatea acestei zile așa cum ne-a dăruit-o Cuvioasa astăzi”.

MARIA din Iași:

Mama Maria are 86 de ani. Se mișcă greu, respiră greu, vorbește greu, dar emană bucurie sfântă. Ne-poata care o însoțește a adus-o până la racla cu sfințele moaște ale Cuvioasei, iar după ce s-a închinat

zâmbea într-un mod anume, în semn de împlinire, bucurie și mulțumire.

Parcurgând această cale a limpezirii cernute dintr-o nebănuită sfințenie trăiesc bucuria unei adevărate împliniri. Până la urmă, nu contează vârsta, nu contează locul în care Îl găsești pe Hristos, ci numai frumusețea frii umane, dăltuită într-un puternic sentiment al dragostei.

Ar fi minunat ca acea iubire pe care am deslușit-o pe fețele îmbucurate ale pelerinilor de la Iași să ne însoțească în viața de fiecare zi, iar sărbătoarea Nașterii Domnului să întregască acest dar, sub semnul dragostei și al rodirii creștine.

Mariana BORLOVEANU

Biserica Vovidenia din Galați și-a sărbătorit hramul

La praznicul Intrării în biserică a Maicii Domnului, istorica biserică Vovidenia din centrul orașului Galați și-a sărbătorit hramul. Parte integrantă a manifestărilor spirituale organizate de Arhiepiscopia Dunării de Jos în luna noiembrie, cu prilejul cinstirii Sfântului Apostol Andrei, sărbătoarea a început în ajun prin săvârșirea slujbei de priveghere.

În ziua praznicului, Sfânta Liturghie a fost oficiată de către Înaltpreasfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, în prezența rugătoare a numeroși credincioși din urbea gălățeană, profesori și oameni de cultură, dar și a elevilor

de la Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Apostol Andrei” și Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin” din Galați.

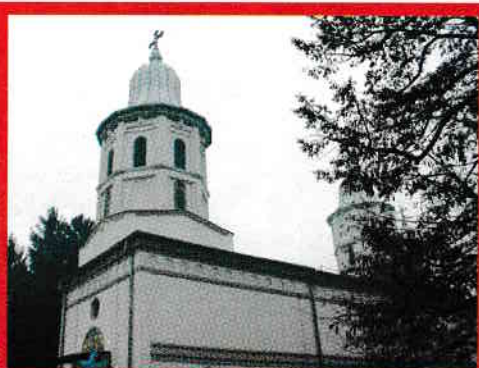
La slujbă au participat și persoane hipoacuzice, pentru care Sfânta Liturghie a fost transpusă în limbaj mimico-gestual de către preotul Constantin Căuș. Acestea

au fost binecuvântate de chiriarhul Dunării de Jos și au primit pachete cu alimente.

În omilia adresată credincioșilor, Părintele Arhiepiscop a vorbit despre sărbătoarea Intrării în biserică a Maicii Domnului și despre exemplul de viețuire al Născătoarei de Dumnezeu.

Biserica Vovidenia ocupă un loc aparte în istoria orașului Galați, întrucât aici deputații unioniști de la 1859, împreună cu viitorul domnitor Al. I. Cuza (pe atunci, pârălăb de Galați) și Costache Negri, au depus jurământ că vor fi credincioși cererilor celor care i-au ales pentru a înfăptui Unirea. Biserica ctitorită de banul Ion Cârja este construită în plan triconc, cu elemente arhitecturale și decorative specifice arhitecturii religioase moldovenești. Pronaosul este acoperit cu o boltă în leagăn, iar naosul este acoperit de turla Pantocratorului, care se micșorează treptat prin arce dublou. A fost sfințită în anul 1790, de către protopopul G. Avram. În timpul revoluției lui Tudor Vladimirescu din anul 1821, biserica a fost arsă de către turci, împreună cu alte sfinte lăcașuri din Galați. A fost nevoie urgentă de reparații, iar după ample lucrări de restaurare a fost resfințită în anul 1823, de către Episcopul Gherasim Clipa al Romanului. Până în anul 1863, Biserica Vovidenia a servit drept catedrală pentru orașul Galați. În anul 1863, domnitorul Alexandru Ioan Cuza și doamna Elena Cuza au participat la slujba de Paști la Biserica Vovidenia. De asemenea, pe data de 2 mai 1865, în prezența familiei domnitorului, doamna Sultana Cuza, mama domnitorului Al. I. Cuza, este înhumată în curtea bisericii (abia în luna mai 1873, osemintele sale vor fi strămutate la domeniul Ruginoasa). În perioada 1951-1952, biserica a fost consolidată cu stâlpi și centuri din beton, ca urmare a degradărilor provocate de cutremurul din anul 1940, iar în 1986 a fost refăcută turla.

După momentul intonării Axionului, teologul Mihăiță George Cimpoeșu a fost hirotonit întru diacon. La momentul liturgic cunoscut, mulți copii și adulți prezenți au fost împărțiți cu Sfintele Taine. La chinonic, elevii de la Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin” au interpretat cântări corale

închinare Maicii Domnului și cântece patriotice.

După Sfânta Liturghie, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Casian le-a oferit iconițe și daruri elevilor și persoanelor hipoacuzice și a săvârșit o slujbă de pomenire pentru Patriarhii Nicolae Munteanu și Iustin Moisescu, dar și pentru ctitorii,

preoții, învățătorii și creștinii acestei comunități parohiale trecuți la cele veșnice.

Evenimentul s-a încheiat cu tradiționala agapă frățască, membrii Consiliului și Comitetului parohial pregătind 600 de pachete cu alimente pentru toți credincioșii prezenți, dar și pentru cei bolnavi, nedeplasabili, aflați în

